

Kaspisk Häst – historia

Forskning om historia och ursprung av rasen har visat och identifierat rasen som en kunglig ras.

Genom granskning av urgamla Persiska arkeologiska fynd tillsammans med blodtypning, arkeologiska fynd och genetiska tester visade de Kaspiska hästarna vara föregångarna till Persiens inhemska vilda hästar.

Rasen användes för att utveckla den gamla araben av mesopotamierna 3000 år f.Kr.

Återupptäckten av rasen, de arkeologiska fynden och den vetenskapliga forskningen har gett övertygande bevis att deras ursprung kommer från de hetlevrade, orientaliska hästarna. 1949 upptäckte Carleton Coon genom grottgrävningar i Iran kvarlevor som bevisade att hästarna fanns i Iran vid mesopolitiska perioden. Kvarlevorna vederlägger den tidigare tron på att hästarna kom från Iran men var introducerade av indoeuropéer 300-200 år f.Kr. Små vilda hästar strövade omkring runt Persien och den vanligaste teorin av dess närvaro är att många arter svepte söderut innan glaciärerna till varmare klimat. Efter att glaciärerna smälte sökte många arter sig tillbaka till sina tidigare livsmiljöer men många förblev inom fasta geografiska områden isolerade.

Tiomtheas av Gaza skrev år 600 att en liten hästras växte upp vid Kermanshah: ”Hästarna av mederna är av rimlig storlek med små öron och huvudet olik alla andra hästar”.

Kung Darius den stores sigill är särskilt intressant. Den lilla avbildade hästen har flera egenskaper liknande de Kaspiska hästarna. De persiska kungarna tillfångatog lejon som togs till amfiteatrar och släpptes. Vid denna händelse som Kung Darius skiljdrar är den lilla hästen som drar vagnen en Kaspisk häst och dom valdes pga deras acceleration, storlek och vändbarhet vilket var högt prisat av Kung Darius och hans kungliga efterträdare.